

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Škof Missia in učitelj Okorn.

Neradi se bavimo s preuzvišeno osebo Ljubljanskega škofa, ali naš vladika pazi vestno na to, da ne moremo in ne smemo nanj pozabiti.

Pripetilo se je zopet nekaj, kar je samo na sebi malenkostno — tu se gre le za osebo okornega učitelja z dežele — kar pa je vendar označilno za klaverne razmere, v kojih živimo v tej kronovini.

Izza kulis deželnega šolskega sveta se pripoveduje dogodbica, ki vzbuja splošno senzacijo po našem mestu; komentara k tej dogodbi ne smemo semkaj zapisati, pričakujemo pa, da se bode govoril v našem deželnem zboru, kjer se bode itak moralo govoriti še o mnogih drugih rečeh, o katerih v javnem časopisu pisati ne smemo.

To, kar se je izvedelo izza omenjenih kulis, pa je gola resnica, ker smo vse izvedeli iz ust mož, katerim mora v tem slučaju znana biti cela in polna resnica.

Oddati se ima mesto nadučitelja v slovenski Radovljici. Pri občni revščini, ki tare naše učitelstvo, ni čuda, da se jih je obilo oglasilo za službo, nekoliko boljše od drugih. Oglasilo se jih je obilo, in mej njimi tudi sin Ljubljanske branjevke, mej prosilci prava bela vrana, ker se mož še dandanes kaže nemškutarskega prepričanja in silnega privrženca nemškemu „schulvereinu“.

Baron Žvegelj si je radi tega v glavo ubil, da mora učitelj Okorn — s tem nemškim imenom ga kličemo tega prijatelja nemškega „schulvereina“, — postati nadučitelj v slovenski Radovljici. In cela nemška stranka zastavila je svoje moči v isti namen, dasi je učitelj Okorn napravil veliko okornost, da je ravno sedaj zagazil v disciplinarno preiskavo, o kateri se še ne ve, kako se bode zanj dognala. Mislimo si, bi li bilo sploh mogoče, da bi na primeru nadsodišče v Gradcu predlagalo, da naj se svetnikom imenuje sodnik, do vrata v disciplinarnih preiskavah tičoč! Kaj takega bi bilo nemogoče, ker je sploh nemogoče! Že gola spodobnost zahteva, da se kaj takega ne pripeti!

Nemška naša klika pa se ne briga za spodobnost in uporabila je vse svoje uplive, da bi do

vrha potisnila svojega ljubljenca in to vzlic njegovim disciplinarnim nezgodam!

Uporabila je vse svoje moči ter mobilizovala zadnjega svojega moža! Iz Radovljice pripeljal se je gospod vitez Kaltenecker mlajši — ne kot okrajni glavar, temveč samo kot član nemške klike, in je — čujte! — osebno moledeval za Okorna okrog posameznih članov našega deželnega šolskega sveta. Z Dunaja pa je pisal nižjeavstrijski finančni prokurator vitez Kaltenecker oče — čujte! čujte! — posameznim članom deželnega šolskega sveta dolga pisma — in kdo ne pozna dolžine teh pisanj, ki se kakor morska kača vlečejo po brezbrojnih aktih deželne registrature? — in v teh dolgih pismih je zopet prosil za Okorna.

O tem postopanju očeta in sina ne pišemo ničesar več, le toliko naj nam je dovoljeno, da odkritosrčno priznamo, da se nam ne vidi dopustno, če visoka državna funkcijarija na tak intenziven način pritiska na sklepe deželnega šolskega sveta, katerega sklepi morajo vendar svobodni biti. Istina je, da sta omenjena gospoda vse to počenjala kot privatni osebi, ali končno se oseba v mnogih slučajih od službe ločiti ne da in upamo, da se državnemu pravdniku zamerili ne bomo, če menimo, da imamo pred sabo tak slučaj.

Kmalopaz se je prepričala nemška stranka, da bi dolga pisma nižjeavstrijskega prokuratorja morda venderle ne obrodila zaželenega sadu. Zastavili so svoj kolec še na drugem mestu, dobro vedoč, da zmagajo z Okornom le takrat, če jim prikočita na pomoč tista dva člana, ki sta na predlog knezoškofijskega ordinarijata imenovana v deželni šolski svet.

Tu stopi na deske njega ekselencija škof Jakob! Kdor pozna zakon, ve, da naš škof nima ničesar zapovedovati v deželnem šolskem svetu. Tudi na njegov predlog imenovana člana morata imeti svobodo pri sklepanju ter smeta, če sta vestna, glasovati le po svojem prepričanju, kojega sta si pridobila na podlagi aktov. To je gotovo in o tem bil bi vsak daljši razgovor nepotreben.

V tem slučaju pa se je delalo s pritiskom,

kojega ne moremo odobriti, če nočemo, da bi ne postal naš deželni šolski svet gola marijoneta v rokah Ljubljanskega škofa.

Jeden omenjenih članov je prošt Klofutar, star gospod in star nemškutar. Ne čudimo se, da se je rojen Tržičan takoj ogrel za nemškutarskega kandidata. V svojem ognji pa se je obrnil tudi do svojega sočlana — imenovanega na predlog knezoškofijskega ordinarijata ter od njega zahteval, da naj glasuje za Okorna. Ko se je le-ta skliceval na svobodo glasovanja, zaukazal mu je Klofutar kot prošt, da naj glasuje za Okorna. In ko je sočan ostal trdovraten, šel je gospod prošt ter ga ovadil pri prevzvišenem vladiku, ki ga je takoj pred se poklical ter mu kot njegov škof zapovedal, da mora glasovati za učitelja Okorna. Še le ta zapoved je poštenega gospoda toliko oplašila, da se je pri seji deželnega šolskega sveta zdržal glasovanja, ter tako omogočil, da bode prej kot ne nemški Okorn po dognani disciplinarni preiskavi imenovan nadučiteljem v Radovljici.

Mi nečemo pisati nikake kritike, dasi se nam čudno vidi, opazovati našega presvetlega škofa in kneza z našo nemškutarsko kliko roko v roki! Do sedaj kaj takega nismo bili navajeni, v prihodnje pa se bomo morali tudi temu privaditi. Če sme vsakdo nemškutar biti, zakaj bi tudi Ljubljanski škof ne smel kazati nemškega mišljenja? Svoboden državljan je, kakor vsak drugi, naj ima torej mišljenje, katero se mu najbolj prilega. Odločno pa moramo protestovati proti temu, da bi njega ekselencija s svojo škofjo avtoriteto pritiskala na člane deželnega šolskega sveta, ter jim predpisavala, kako naj glasujejo v tako važni korporaciji, kakor je ravno deželni šolski svet. Če bo škof utikal svoje prste mej vsako glasovanje v tej korporaciji, potem je konec vsakemu svobodnemu prepričanju, potem bo škof šolski vladar v tej kronovini, ne pa tisti, katere je cesar imenoval v ta namen! Takih razmer pa si ne želimo, posebno tedaj ne, če vidimo, da opiranje svoje koristolovje naša nemška klika, kateri zapoveduje prijatelj našega škofa, stari lisjak baron Žvegelj!

LISTEK.

Bilder aus Krain. I.

Im Bereiche der Steiner Bahn.

Von Joh. Sima, illustriert von Lad. Benesch.

Take knjige, kakor bi imela biti predstoječa, so velike koristi za vsako deželo. Tujci, prihajajoči v letovišča in kopeli, seznanjajo se z njo, s posamičnimi pokrajnimi krasotami z najimennitnejšimi razgledi, po tem uravnajo svojo zabavo in svoje izlete, ki vsi donašajo deželam lepih novcev.

Spisati tako knjigo, bi ne smela biti težava. Saj imamo že veliko tacihih kašipotov in voditeljev na razpolaganje in da je Sima vzel v roke prav praktično urejeno knjižico, ki jo je pred par leti za trdsko Giontinjevo spisal pl. Radics, ali pa „Illustrierter Führer durch Steiermark und Krain“ in bi bil po teh knjigah le suho okostnico „preplankal“, rešil bi bil prav lahko svojo nalogo. Da, celo ko bi bil starega Coste „Reiserrinerungen aus Krain“ vzel v roke in se po tem zastarelem delu ravnal, skrpal bi bil le pri nekoliko spretnosti brez težave užitno knjigo, katero bi bilo moči čitati.

Toda Sima ni gledal ni na desno ni na levo, ravnal se je, ker se mu, žal, ni ugovarjalo, le po svoji glavi in tako se mu je res posrečil nestvor, da ga ni kmalu jednacega in da se človeku, dobivšemu knjigo v roke, milo stori, da je pri toli elegantni obliki, krasnem tisku in završenih Benesch-evih slikah tekst tako skrajno „miserabel“. Ne le, da glede gradiva pogrešamo razvrstitve, nedostaje knjigi prave vodilne miali, malo sisteme. Vrh tega slog tak, da se Bogu usmili! Sima je še na tistem stališču, da hoče pisati takozvano poetično prozo ki ima to čudovito lastnost, da vsacega zapelje na polje neprostovoljne komike in prouzročuje pravo „zveržostezno žlobudro“.

Sodeč po naslovu „Im Bereiche der Steiner Bahn“ bi človek mislil, da bode pisatelj v prvi vrsti res opisaval le Kamniško železnico, a silno bi se varal. Sima se sicer zares trikrat zaleti v Kamniško železnico: prvokrat „im allgemeinen“, drugič priredi „Eine orientierende Wanderung längs der Bahnlinie“, potem pride „en detail“ na vrsto „An der Save“, „Der Uranschtitzberg und seine Nachbarschaft“, a je kot pravi švigašvaga povsod, le ne pri Kamniški železnici. Zdaj jo odkuri v Podutik in k sv. Katarini, potem v Lavrico, Velče, Fužine,

na Osterberg, Dol, Kresnice, Litijo in Vače, kateri kraji vender večinoma spadajo v območje južne železnice. Vrteč se na Črnuškem mostu krene jo zopet potem na Šmarno goro in Vikoče v Medvode, na drugi stani pa celo do Strmola in Velesala.

V Medvodah začela mu je utripati pevška žila. Čujte, kako! Govoreč o slapu, spodbode zdajci svojega Pegaza in piše doslovno: „Wenn dann die Nacht ihre Fittige über das Land breitet, da spielen viele elektrische Lichtlein um die Fabrik am Eingange der Schlucht und der Wasserfall gischtet in wunderbar magischer Beleuchtung. Weilt man zu solcher Stunde drüben auf den Strassenbüchel von Medno, wo leises Waldesrauschen mit den Schlummerliedern des Flusses das Ohr des Einsamen umgaukelt, da wird dieses Nachtbild am schönen Falle zum Zauberbilde, das sich mit Sinnen und Minnen verwebt“. Uf, hvala Bogu, da je že konec!

Ko je potem še Petelinka si ogledal, krene jo v Smelednik in nam ondu predstavi anarhista stoletij „den Zahn der Zeit“, ki je tamošnja razvalina že močno oškrbal.

(Dalje prib.)

Državni zbor.

Na Dunaji 16. oktobra.

Po prehodu na prvotno določeni dnevni red, se je v včerajšnji seji zbornica nekoliko pomirila, a ne za dolgo, kajti predlog Plenerjev in postopanje predsedujočega Chlumeckega izzvala sta najodločnejši odpor na klopih Mladočehov.

Poslanec Plener predlagal je v imenu budgetnega odseka nujnost glede okrajšanega obravnavanja budgeta in izvajal, da se tedaj, ko je vladala stara deonica, ni budget nikdar rešil pravočasno. Sedanji nasvet ob okrajšanji obravnave je nastal vsled časovno neugodnih razmer tega leta, a ne bode prouzročil v tej zadevi nikakega prejudicija. V vsem, kar se obravnava v odseku, bode ostal doslednji modus procedendi; v zadevah pa, ki se bodo obravnavale takoj v zbornici, bi po vzgledu inih držav morali poročati ministri. Sicer pa to v nas ni navadno in zato se bodo po glasovnicah volili poročevalci v zbornici. V ostalem bode kot doslej i v tem obravnavanju tudi pri finančni postavi posebna in glavna debata. S to novo predlogo se ne bode nikomur, sosebno pa manjšim strankam jemala prostost govora. V istini so tudi vse stranke za prikrajšanje obravnave, da se sklence budget pred božičem, ker tudi mladočeški stranki le oblika razprav ne prija, dočim proti vsebini nima kaj ugovarjati. Vsprejetje predloga omogočilo bode le poskušnja, a ne bode ustvarilo nikakih obvez za bodočnost.

Poslanec Kajzl ugovarja predsedniku, ki otvori debato o nasvetu Plenerjevem, češ, da po poslovniku ni dovoljeno debatovati o nasvetu, ki ni bil stavljen na dnevni red.

Chlumecky utemeljuje svoje postopanje z uživiljeno, že 30 let staro navado, ki je tudi po poslovniku dovoljena. (Ugovor na mladočeški strani. Dyk: Potem bi vedno smeli govoriti o tem, ker ni na dnevnem redu.)

Poslanec Engel izjavlja, da je presenečen ob taki zlorabi poslovnika (dolgotrajno odobravanje pri Mladočehih). Treba je vendar v to natančno označene večine in oznanitev vsaj 24 ur poprej. Ni pa prav, da poslanci to stoprav iz strankarskih časnikov izvedo. (Plosk pri Mladočehih in pri skrajni levici.)

Chlumecky neče odstopiti od svojega postopanja in ponavlja otvorjenje debate.

Poslanec Herold pravi, da je nasvet Plenerjev meritoričen in mnenje predsednikovo krivo, kajti da bi bilo pravo, obljubijo mu Mladočehi, da mu sledijo in težko mu bode ohraniti ugled zbornice. Kar se meritoričnega dela tiče, ne morejo Mladočehi pritrditi izraženemu nazoru, akopram žele skrajšanje obravnave, ker se zadeva, ki je koristna, ne sme pridobiti s skrunitvijo druge parlamentarično važne, z ozirom na ustavno pravo. Sicer pa, če bodo ministri hoteli odgovarjati v zbornici in se bo pri vsaki točki upraševalo, se budget tudi prej rešil ne bode, kot doslej.

Tudi volitev poročevalca v zbornici ni pravilna, kajti ako zagovarja vladno poročilo, je poročevalec vlade in ne poročevalec zbornice, kateri je pa potreben in kateri se vendar s tem namenom voli, da zastopa zbornico in ne vlado.

Poslanec Vašaty se obrača v svojem češkem govoru s specijelno češkega stališča proti Plenerju in utemeljuje ugovor mladočeške stranke proti predlogu budgetnega odseka. Mej drugim primerja stališča liberalno-nemško v opoziciji z onim pred 15 leti. Tedaj bi bili pač zvali jednak predlog poskus upeljati reakcijo in bi se bili z vsemi sredstvi branili vsprejetju jednacega predloga, kateri pa danes odpravljajo — ker so vladna stranka.

Mej govorom prevzel je predsedstvo dr. Kalthrein in je po prenehanju odobravanja po čeških klopih, ki je sledilo Vašatyjevemu govoru, naznanil, da so se kot govorniki pro naznanili poslanci Pininski, Fuss in Jaques, contra poslanci Pacák, Masafyk, Dyk in Kajzl. Obravnavanje se je na to prekinilo.

Poslanec Spindler in drugovi interpelujejo še ministerskega predseknika o novih izgredih Nemcev nasproti Čehom in o pristranosti Liberškega magistrata.

Seja se zatvori na to ob 3. uri.

O zadevi Schneider-jevi se še semtertja govori, a končana je, kajti Schneiderja vzlic oduševljenim govorom Gessmana in Luegerja ni bilo rešiti — propal je.

Budget in njega obravnavanje daje največ tvarine razmišljanjem in v tem pozabi se vse drugo, kar zbornici gotovo ni bilo v čast.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. oktobra.

Iz državne zbornice.

Plenerjev predlog o skrajšanji proračunske razprave vsprejel se je v poslanski zbornici vzlic ostrim ugovorom mladočeške stranke. Grof Pininski stavlil je predlog, da se naj poročevalec onega dela državnega proračuna, kateri se bode koj v zbornici razpravljaj, voli v četrtak, čemur je zbornica pritrdila. Ker se mora poročevalec o teh točkah, ki ne pridejo v odsek, vendar natančno informovati, začela se bode razprava o teh tudi šele koncem oktobra ali začetkom novembra. — Državnozbornsko večino nandaja strah, da bi utegnili češka stranka začeti nekako obstrukcijo proti temu predlogu. Doslej se Mladočehi še niso v to odločili vsaj v javnost še ni prišlo ničesar.

Poljaki in vlada.

Poljski deželni poslanec Merunowicz priobčil je v „Gazeti Narodowi“ velik članek o poljskih željah glede decentralizacije državnih železnic. Merunowicz je jako ugleden mož mej Poljaki in zato so njegova izvajanja jako zanimiva, kajti Merunowicz dokazuje, da morajo Poljaki terjati decentralizacijo vzlic ugovorom vojnega ministra, kajti sicer bi morali vsi poljski deželnozbornski poslanci odložiti svoje mandate. Ob enem zahteva Merunowicz, da naj uložijo ministri Zaleski ves svoj upliv v dosego tega smotra, sicer bi morali Poljaki delati na to, da se nadomesti po kom drugem.

Madjarske razmere.

Kakor se čuje, pogaja se vlada z rimsko kurijo o izpremembi določila verskega zakona iz leta 1868, kateri ustanovlja kakega veroizpovedanja morajo biti otroci iz mešanih zakonov. Odslej prepustilo se bode to izključno volji starišev, kateri bodo morali pred poroko napraviti pismeno pogodbo, v katerem veroizpovedanji bodo vzrejali otroke svoje. One stariše, ki se izreko za katoliško veroizpovedanje, poročil bode katolišk duhovnik, drugih pa ne. Vsled tega dogovora vlade in kurije treba bode novega zakona o matrikah.

Vnanje države.

Rusi v Aziji.

V Londonu motrijo zelo pazno vsak korak, ki ga store Rusi v Aziji, zlasti v onem delu, ki je bližje indijskim posestvom Anglije. Govori se, da so si Rusi osvojili planoto pamirsko, in da vodi knez Galicin znanstveno ekspedicijo v Jarkandu in Kašgarju, kateri ni drugega namena, nego utrditi ugled in Rusov o onih krajih od koder je najbližji pot v Indijo. Salisbury, angleški ministerski predsednik, namerja storiti potrebne korake, da zapuste Rusi osvojene kraje. Salisbury je v to skoro primoran, kajti uspehi njegovi v vnanji politiki so jedini uspehi, katere bode mogel na spomlad pokazati volilecem angleškim.

Francoski katoliki.

Naudušenost Francozov za sv. očeta je sicer velika, njih versko prepričanje pa dosti mlačno. Iz neke občine, kjer je šlo v Rim več romarjev, se javlja, da namerja velika večina vernikov prestopiti k protestantizmu, ker se škof brani dovoliti dve dopoldanski maši. — Ministerski svet bavil se je te dni z „ljubeznivimi“ odgovori francoskih škofov na prošnjo ministra Constansa, da naj ne prirejajo več romarskih vlakov. Ukrenilo se je, zabraniti take vlake z vsemi postavno dovoljenimi sredstvi.

Socijalistiški listi.

V Erfurtu zborujejo nemški socijalisti, in kar se izvz o njih ukrepah, je toli zanimivo da je vredno omeniti ga. Mej socijalisti sta dve stranki. Radikalci, ki zelo naginjajo na anarhistično stran, delajo tako zvani „poslanski frakciji“ odločno opozicijo. „Mladi“ so predlagali, da se izreče poslancem socijalističkim in vodstvu stranke nezaupnica, kar je pa shod z vsemi proti petim glasom odklonil. Bebel, duševni vodja vse stranke, govoril je obširno o namenih in organizaciji stranke. Rekel je, da dandanes v dobi pušk repetirk, ni več misliti na preobrat po sili, nego doseči ga je le mirnim putem. Kadar bodo izgubili pristaši starega reda zaupanje v sebe, tedaj bode zmaga socijalna ideja.

Dopisi.

Iz Novega mesta 17. oktobra. [Izv. dop.] (Novomeščani, pozor!) Jasno je, da bi se naš okrajni glavar, g. Friderik vitez Schwarz, rad rešil iz zadrege, v katero je zagazil s svojim postopanjem z Novomeščani. Zaradi tega nabira zdaj podpise za zaupnico. Podpisov bo vitez Schwarz komaj toliko dobil, kolikor ima prstov na roki, pa tudi te bo dobil samo zaradi tega, ker ima kot okrajni glavar veliko moč. Sluge okrajnega glavarstva tekajo v mraku k Novomeščanom, od katerih mislijo, da se

bodo podpisali na to „zasluženo“ zaupnico. Novomeščani, Vam se je od gotove strani tolike storilo, da riskirate samo posmehovanje, če bi kateri od Vas oddal svoj podpis za omenjeni smoter! Žalostno je za okrajnega glavarja, če si hoče na tak način svojo kožo varovati, še žalostneje pa za meščana, ki v tako svrhu poda svojo roko. Vsak, ki se vabi zaradi podpisa omenjene zaupnice, naj pomisli, da za to od omenjenega c. kr. okrajnega glavarja nobene hvaležnosti ne bode žel in pomisli naj nadalje, da se z njim za slučaj, da bo pri okrajnem glavarstvu svojo pravico iskal, nič bolje ne bo smelo ravnati, kakor če svojega podpisa ne odda. Novomeščani, bodite možje in ne pustite se okolu prsta oviti! —

Iz Šmartina pri Litiji 16. oktobra.

[Izv. dop.] Pevski večer, katerega je priredilo pevsko društvo „Zvon“ 11. t. m. v prostorih gosp. župana I. Zoreta, obnesel se je povsem sijajno. Pesni, same nove skladbe, privabile so toliko občinstva da je prostora primanjkovalo. Kakor vselej, tako tudi danes odlikovali so se naši vrli pevci s svojim dovršenim in preciznim petjem. Burno odobravanje sledilo je vsaki točki. Sosebno prijala sta občinstvu mešana zbor „Veseli pastir“ in „Vijolični vonj“. Skladbi staroste naših skladateljev g. A. Nedveda sta prava bisera, ki se bodeta nedvomno zaradi svojega blagoglasja in svoje miline v vseh pevskih društvih udomatila. Gosp. pevovodja, kateri je z ustanovljenjem pevskega društva si osnoval tudi mešani zbor, je prav dobro ugodil občinstvu. Menjava moških in mešanih zborov napravi na poslušalce prav prijeten utis. Mnogo smehu zvalil je šaljivi čveterospev „Velika gostija“. V obče priznati se mora, da je bil užitek tega večera nepopisen. Prepričali smo se, da je malo krajev na deželi, ki se morejo ponasati s tako izvežbanimi zbori, kakor je baš naš. Temu se ne čudimo toliko, saj je pevovodja gosp. učitelj Bartl, dobro poznati glasbeni veščak, kateri je kot tak svoji nalogi popolnoma vešč.

Pohvalno mi je pa tudi omeniti drazih nam Litijčanov, ki so se ta večer v tako mnogobrojnem številu odzvali našemu vabilu. Počastili so nas razun odličnih, gg. c. kr. okr. glavarstva, davkarije, sodnije tudi blagorodni gospod c. kr. okrajni glavar, M. Grill, gg. komisarja Parma in Šuman, deželni poslanec L. Svetec s svoje blago, občečislano domodno gospo, gg. duhovniki in mnogo družih. Zatorej slava jim. Hvala pa tudi vsem udeležencem veselice. Pokazali ste, da veste ceniti namen pevskega društva, da vam je slovaška pesem — pri srcu. Slava pa tudi našemu g. županu, ki je drage volje priredil pripravno sobo ter nam tako omogočil, da se zamorejo sploh pevske veselice prirejati. Vi vrli pevci in pevke pa, ki Vas je narava obdarila s krepkimi lepimi glasovi, ostanite vtrajni in držite se gesla: „Z združenimi močmi“. Nadejaje se tega, bomo imeli potem še marsikateri tako prijazni in zabavni večer.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 16. oktobra.

(Dalje.)

Mestni odbornik Murnik poroča za stavbinski odsek ob oddaji gradnje kanalov na Marijinem trgu, v Slonovih ulicah itd. Poročevalec pravi, da se je to delo oddalo za svoto 15.108 gld. podjetnikom stavbeni družbi Pittl in Brausewetter ker so bili najcenejši, čeravno ne za veliko svoto, namreč za 65 gld. 14. kr. Ta trdka tudi ni zahtevala ničesar za zajemanje vode, za kar so drugi ponudniki zahtevali 10% troškov, vsled česar bi bili troški narasli še veliko bolj. Poročevalec nasvetuje, naj se oddaja tega dela odobri.

Mestni odbornik dr. Gregorič misli, da je taka praksa jako čudna. Ko je delo že skoro dovršeno, pride še v razpravo v mestnem zboru. Lahko bi se bil sklical isto tako, kakor seja magistratnega gremija, in seja občinskega sveta dne 7. avgusta, kateri dan se je delo oddalo. Vsak prvi turek v meseci morala bi biti občinska seja, tako pa se pravica mestnega občinskega sveta, dovoljevati potrebne vsote za zgradbe, vede ad absurdum in magistratni gremij ima „plein pouvoir“ delati kar hoče. V treh mesecih bila bi se že lahko sklicala seja mestnega občinskega sveta.

Župan Grasselli naprosi poročevalca, naj do tični sklep občinskega sveta prebere.

Poročevalec odbornik Murnik konstatuje, da je občinski svet sklenil, naj se kanal od dežel-

nega novega gledališča podaljša, še od g. Perlesove hiše naprej po Marijinem trgu do Ljubljane v določenem večjem znesku 8663 gld., tako da bode vsa stavba veljala potem 13860 gld. Vse to sklenil je občinski svet na predlog g. mestnega odbornika dr. V. Gregoriča.

Župan Grasselli opomni, da je občinski svet ob enem sklenil, naj se odda stavba istemu podjetniku, kateri bode stavil najcenejšo ponudbo. Temu sklepu občinskega sveta je magistratni gremij tudi popolnoma ustrejel in torej nič nepravilnega storil. Seje občinskega sveta ni bilo od 28. julija zato, ker je že od nekdanj običaj, da se v počitnicah ne sklicujejo seje občinskega sveta. To je bilo prej tako in mora tudi ostati pri tem, ker mnogi poročevalci odsekov ne bivajo mej počitnicami v Ljubljani. Poleg tega so se popravljali tudi nekateri uradni prostori na rotovži in so uradniki uradovali v mestni dvorani, tedaj ista ni bila za seje občinskega sveta niti prazna.

Mestni odbornik Murnik misli, da je po dr. Gregoriču namerjena graja popolnoma neupravičena, kajti tudi občinski svet ne bi bil mogel skleniti družega, kakor je sklenil magistratni gremij. Oddala so se dela za kanal, kakor je občinski svet sklenil, isti tvrdki, katera je stavila najcenejšo ponudbo in s tem je ustrezno sklepu občinskega odbora.

Mestni odbornik dr. Gregorič bi le rad vedel, ali je bilo mogoče od 28. julija t. l., ko se je delo oddalo, sklicati seje občinskega sveta ali ne? (Dr. Tavčar kliče: Vsaj bi ne zamogel skleniti drugega ko 7. avgusta t. l. magistratni gremij!) Vedel bi rad ali je to pravilno? (Dr. Tavčar: „To vprašanje govori se le skozi okno.“) Klici: Istina!

Pri glasovanju se oddaja dela za kanal odobri.

Za stavbinski odsek poroča dr. Stare o razdelitvi severnega dela nekdanj Zelnikovega sveta ob novi cesti iz Igriških ulic na Tržaško cesto. Poročevalec nasvetuje, naj mestni občinski svet Ljubljanski odobri predloženo razdelitev po Kranjski stavbeni družbi po kateri se bode svet zazidal z vilami z vrtovi, kot kotagni oddelek. Stavbena družba kranjska prepusti zato del stare Tržaške ceste pri nunskem vrtu mestu brezplačno.

Mestni odbornik Hribar se protivi predlogu in misli, da ta prostor ni za kotagni oddelek, nego tu naj bi se zidali kakor je to že Kranjska stavbena družba pričela in še nadaljuje in so tudi Zevnikovi dediči že izvršili velika poslopja za stanovanja. Za kotagni oddelek pa je dosti obširno Tivoljsko posestvo, katero se bode gotovo, ko se inkorporira mestu, zazidalo po kotagnem načinu. Zatorej nasvetuje govornik, da občinski svet dovoli na tem prostoru zidati le velika poslopja, nikakor pa ga ne sme zazidati na kotagni način.

Poročevalec dr. Stare se izjavi v imenu odseka proti temu predlogu, tudi male biše z vrta bodo pripravne v tem kraju ne samo tako zvani „Zinshäuser.“ Pri glasovanju se odkloni predlog mestnega odbornika Hribar-ja in se vsprejmo vsi odsekovi nasveti. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Veliko posestvo kranjsko) izvolilo je danes mesto umrlega barona Taufererja v državni zbor grofa Ervina Auersperga, v deželni zbor pa pl. Langerja Podgoro, oba s 56 glasovi.

— (Preznamenit shod.) V prostorih „Katoliškega društva obrtnih pomočnikov“ vršil se je včeraj predpoludne veleznamenit shod, ki bode izvestno velikega pomena za vse naše javno življenje: osnovalo se je „konservativno obrtno društvo“. Osnovatelji društva so: Joža Regali, slavnoznani krojač Šturm in prijatelj papežev in klerikalnih trebušov Vovk; na povabilo teh uglednih in uplivnih mož sešlo se je včeraj četrto „obrtnikov“, mej katerimi so bili poleg osnovateljev še Andrej Kalan, Prosenec, Peterca in nekateri branjevci. Joža Regali pozdravil je navzočnike v kratkem govoru, kateremu ni bilo drugega zmisla, nego izjava, da bi Joža Regali ne mogel prevzeti predsedništva, tudi ako bi v to bil izvoljen. Ko sta še Šturm in Kalan dala duška sladkim čustvom svojih src, začela se je volitev in izvolil se je predsednikom novemu društvu g. Joža Regali, bržkone v priznanje zaslug, katere si je bil stekel, ko je še predsedoval Marijini bratovščini, kjer je svojo nadarjenost za finančne operacije tako sijajno izkazal. Podpredsednik je Škrbine, odbornik pa mimo Šturma in Peterce tudi neki — Mahnič. (Ominozno ime!) Novo

voljeni odbor je ukrenil, da se ima koj pričeti lov na člane-obrtnike, zlasti na branjevce in mokaarje. Ker je predsednik konservativnega obrtnega društva izjavil, da je vsakdo, ki bode marširal pod njegovo firmo, prištevatil obrtnikom, dobilo bode to društvo jako široko podlago. Ker bodo delovali „obrtniki“ dr. Šušteršič, Kalan, Prosenec, dr. Gregorič v zvezi z obrtniki Regali, Šturm, Vovk, Škrbine, nadejati se je, da se povzdigne obrtništvo na doslej neznano stopinjo blagostanja. Imena teh mož, ki so vsak v svoji stroki „pravi prvaki“ mej našimi obrtniki, so porok vsestranskemu konservativnemu „napredku“.

— (Shod kranjskih notarjev.) Pri včerajšnjem shodu kranjskih notarjev vršile so se volitve v notarsko zbornico in voljeni bili so za dobo treh let; dr. Jernej Zupanc predsednikom, Viktor Globočnik, Ivan Gogola, Janko Krsnik, Ivan Plantan, Luka Svetec in dr. Fran Vok — članom in Ignacij Gruntar, Anton Komotar in Niko Lenček — za namestnike. Neka skrivna agitacija je sicer zelo delala zoper nekatere izvoljence, ali pogorela je popolnoma s svojim načelnikom vred, ki se osebno niti na volišče ni upal. Pri tem shodu posvetovali so se zbrani notarji tudi o nekaterih važnih stanovskih zadevah in konečno konstatovali, da kranjski notarji brezplačno legalizujejo podpise na listinah, ki zadevajo pravna opravila v vrednosti do 100 gld., ter izrekli željo, da se to objavi v naših dnevnikih.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) bode imela v torek dne 20. oktobra ob dveh popoldne v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu je: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Načrt zakona o prepovedi prodaje dobitnih listin na obroke. 3. Vabilo glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe za ustop v razstavni odbor. 4. Prošnje občin Velike Lašče in Trebnje za semnje in občine Višnja gora za preložitve jednega semnja. 5. Uprašanje o delovršbenih razmerah jednega industrijalnega podjetja. 6. Pravila obrtnih zadrug pleskarjev in sobnih slikarjev in fijakarjev v Ljubljani. 7. Poročilo o obsegu obrtnih pravic ključavničarjev. 8. Proračun za l. 1892. 9. Tarifa za javno tehtnico na Krškem. 10. Volitev člana v komercialni svet trgovinskega muzeja na Dunaji. 11. Volitev 3 cenzorjev za podružnico avstro-ogerske banke v Ljubljani. 12. Volitev predsednika.

— (Slovensko gledališče.) Poročevalcu gledališkemu je vedno najprijetnejša naloga, če more zapisati s preverjenjem pohvalo in mu ni treba grajati. In to moremo storiti o včerajšnji predstavi. Gledališče bilo je razprodano in predstava vršila se je v vsem povoljno na splošno zadovoljnost občinstva. Prva igra, o kateri bomo obširneje govorili na drugem mestu, igrala se je prav dobro in gladko in bi želeli vedno tak ensemble. Trojni „bratranec“ g. Borštnik vzbujal je mnogo smeha in igral res prav izborno. Samo nekateri „ekstempore“ neso se nam zdeli baš srečni, kakor bi tudi svetovali, da se popravi neka preveč vulgarna primera, ki nikakor ne pristaja v ustih estetično obražene stare device Dobske, katero je prav dobro predstavljala g. Borštnikova. Gg. Nigrinova in Slavčeva in g. Perdan popolnili so prav izvrstno ensemble in rešili prav dobro svoje vloge. Glasna pohvala občinstva pokazala je, da je bilo zadovoljno z igro in s predstavljalci. Brandlova opereta „Uzbujeni lev“, ki spada zaradi prijetnih svojih glasbenih motivov mej priljubljeneje spavoigre slovenskega repertoarja, izvršila se je pod vodstvom g. profesorja Gerbiča prav dobro. G. Gerbičeva in g. Daneševa bili sta jako ljubki, kakor vedno in sta hvaležni svoji ulogi peli z znano spretnostjo. Manj hvaležno ulogo imel je g. Bučar, ki je po daljni odsotnosti zopet nastopil na našem odru. Občinstvo vsprejelo ga je jako simpatično in pokazal nam je tudi v tej mali ulogi, da se je mnogo naučil, odkar smo ga čuli zadnjikrat. Naj bi mu skoro bila prilika, da se nam predstavi v kaki bolj hvaležni, umetniški muzikalni točki. Naporno in veliko ulogo odgojitelja rešil je g. Štamcar prav srečno in mnogo pripomogel, da se je opereta mogla predstavljati tako dostojno. Mešani zbor imel je sicer samo na konci nekaj malega peti, a videli smo z veseljem, da je material prav dober, iz katerega se bode dalo kaj storiti in bode posebno za veliko gledališče prav dobro se dal uporabljati. Čestitamo društvu na tej novi akviziciji, kajti igre s petjem vabijo vedno najbolj občinstvo v gledališče. —i.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslala vesela družba pri Cenetu v Ribnici 4 gld.

16 kr. — Naj vesele družbe slovenske večkrat tako razvesele še našo družbo!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Anton Miculinič,) znani narodni krčmar, umrl je včeraj zvečer po dolgi bolezni. Krčmaril je v raznih znanih gostilnicah, pri „Avstrijskem cesarju“, v „Koslerjevi restavraciji“, pri „Matevžetu“ in nad 10 let pri „Virantu“. Pokojnik ni bil samo v Ljubljani, nego po vsem Kranjskem znana oseba, podpornik narodnih društev in večletni ud „Sokola“. Lahka mu zemljica!

— (Izpred sodišča.) Zaradi hudodelstva izneverjenja na dve leti težke ječe obsojeni Josip Gecelj, se je proti odmerjeni mu kazni pritožil na deželno nadsodišče v Gradcu.

— (Redkost.) Gospod dr. Jernej Zupanec, c. kr. notar v Ljubljani, našel je danes na Rožniku tri popolnoma dozorele rudeče jagode.

— (Zdivjano svinjo,) o kateri smo poročali zadnjič v našem listu, ustrelil je v soboto ponoči hlapec posestnika J. Žagarja v Rudniku, ko je prišla zobati koruzo, shranjeno na dvorišči.

— (Iz Novega mesta) se nam 18. oktobra piše: Danes je bila volitev županu, ker je, kakor znano, g. dr. Poznik bil županstvo odložil. Volil se je sprva jednoglasno g. dr. Poznik, ki pa volitve ni hotel vsprejeti. Na to se je volil za župana dozdani prvi svetovalec g. Perko.

— (Otrok utonil.) V Kamenci, v krškem okraju, padla je pretekli teden poldrugo leto stara deklica v korito, kjer se napaja živina, in je utonila, ker ni bilo nikogar blizu, da bi jo rešil.

— (Častnim članom) svojim izvolila je občina Rečica v Savinjski dolini g. dvornega kapelana in konsistorijalnega tajnika Josipa Majcena v Mariboru.

— (Vojaško spodnjo realko) nameravajo odpreti v Mariboru v prostorih prejšnjega kadetskega zavoda. To bode peta šola te vrste in se bode morda oprla že prihodnje leto.

— (Novo gimnazijsko poslopje v Mariboru) dospelo je pretekli teden do strehe. Ta dogodek praznoval se je z malo slavnostjo, katere se je udeležil gimnazijski vodja, c. kr. okrajni glavar in stavbinska komisija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 18. oktobra. Razstava zaključila se danes z naudušenimi izjavami lojalnosti cesarju in cesarski hiši, ki so se ponavljale posebno mej konečnim govorom deželnega nadmaršala. Cesarskemu namestniku se je priredila sijajna ovacija.

Peterburg 18. oktobra. Bolezen velicega kneza Petra Nikolajeviča obrnila se je baje na zlo.

Beligrad 19. oktobra. Včeraj zvečer raztrgali so v tukaj bivajočem zverinjaku tigri krotitelja mej večerno predstavo.

Pariz 19. oktobra. Papež poslal zahvalno pismo prireditelju romarskih vlakov Harmelu, globoko obžalujoč, da je romarje zasramovala in napadla druhal, ne da bi bili oni zares provokovali. Na okrožnico ministerstva za bogočastje odgovoril je tudi nadškof Avignonski s protestom, ki je pa pisan mirno.

Bern 19. oktobra. Pri ljudskem glasovanju bil vsprejet z veliko večino carinski tarif.

London 19. oktobra. Balfour imenovan prvim lordom zaklada in vodjem spodnje zbornice.

Razne vesti.

* (Muzej ruskih književnikov.) Ruski listi zagovarjajo misel, da se v Peterburgu napravi muzej književnikov, kakor jih imajo druge dežele. V Peterburgu je že neki tak muzej: Puškinova dvorana na vseučilišči in Lermontova muzej. Ruski listi pozivljejo književna društva, da se pobrinejo za ustanovo velicega muzeja za ruske pisatelje, kjer bi se zbrali vsi dragoceni listi, slike, rokopisi itd., ki so dosedaj raztreseni.

* (Nemška surovost.) V Lvovu je meščanstvo jako razburjeno, ker je neki častnik nemške narodnosti rekel vprito mnogih ljudi: Židje so psi a Poljaki svinje. Ta olikani junak je neki nemški baron!

* (Oklopna v zraku.) Izumitelj brzostrelnega topa, Hiram St. Maksim, iznašel je neko oklopnico, ki bode veslala po zraku in imela prostora za 54 mož, oboroženih z raznimi morilnimi orodji. Gonil bode to oklopnico motor z komprimiranim zrakom.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča željstno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-129)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

18. oktobra.

Pri **Malléi**: Rauscher, Bisentin iz Trsta. — Baron Schwegel, Seidner, Joakim, Waldheim, Heksch, Tschunko z Dunaja. — Oswald z Jesenic. — Doljan iz Idrije. — Globočnik iz Kranja. — Omaha iz Senožet. — Gruntar iz Logateca. — Ziffer iz Brna. — Lergetporer z Bleda. — Herz iz Monakova.

Pri **Stenu**: Bolgatti iz Trsta. — Girardi iz Tridenta. — Miksche, Reitmayer, Ziwny, Diem, Lustig z Dunaja. — Korschegg iz Ljubljane. — De Kuert iz Čabra. — Scarpa iz Benetk. — De Bona Stefano iz Bistrice n./D. — Rahne iz Bistrice. — Storsiš iz Begunj. — Wallowich iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

due 17. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 77	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	8 12	Surovo maslo,	— 70
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno,	— 3
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso,	4 71	Telečje	— 60
Koruza,	5 30	Svinjsko	— 54
Krompir,	2 23	Koštrunovo	— 40
Leča,	10	Pišaneč.	— 40
Grah,	10	Golob	— 16
Fizol,	9	Seno, 100 kilo	1 87
Maslo,	— 82	Slama,	2 14
Mast,	— 66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	— 56	„ mehka, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. okt.	7. zjutraj	737.6 mm.	8.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.7 mm.	19.0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	737.9 mm.	16.2° C	sl. jzh.	jasno	
18. okt.	7. zjutraj	738.6 mm.	11.4° C	sl. vzh.	d. jas.	20.20 mm.
	2. popol.	737.3 mm.	19.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.5 mm.	14.2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 14.5° in 15.1°, za 3.2° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.30	91.60
Srebrna renta	91.20	91.45
Zlata renta	109.10	108.75
5% marena renta	102.10	102.05
Akcije narodne banke	1016	1016
Kreditne akcije	282.50	281.50
London	117.35	117.25
Srebro	—	—
Napol.	9.31	9.30
C. kr. cekini	5.58	5.57
Nemške marke	57.65	57.65
4% državne sročke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 75 kr.
Državne sročke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	104
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunavska reg. sročke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne sročke	100 gld.	185
Rudolfove sročke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	225

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega očeta, oziroma starega očeta, brata in tasta, gospoda

Antona Miculinič-a

gostilničarja in meščana Ljubljanskega

kateri je včeraj ob 3/4. uro zvečer, previden s svetimi zakramenti za umirajočega, po dolgi, mučni bolezni, v 69. letu dobe svoje, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragerega rankega bode v torek, dne 20. oktobra, ob 3. uri popoldne, v hiši žalosti, sv. Jakoba trg št. 2, blagoslovljeno in potem na pokopališče k sv. Krištofu prenešeno in tamkaj pokopano.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 19. oktobra 1891.

(890)

Žalujoči ostali.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (860-3)

R. RANZINGER

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Poziv!

(892)

Gospod profesor **dr. Oskar Gratzl** bodi tem potom pozvan izjaviti podpisancu teh vrst, s čim utemeljuje kakor pravi „nesramnost“, katero je zakrivil neki tukajšnji gospod neomadeževane prošlosti, ko se je oglasil za vsprejem v društvu „Veloce-Club Triestino“.

Ako ostane ta poziv brez odgovora, storili se bodo drugi, energični koraki na podlagi pisem in drugih dokazil, s katerimi bode podpisanec varoval svojo čast.

M. R.

Trakovi, čipke, tančice, volneni in svilnati baržuni, pliši, nakitnine, lepa peresa in

najlepše novosti vseh stvarij

za modistke

(878-2)

priporoča ceneno in v najbogatejši izbiri

ERNST STÖCKL v Ljubljani.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595-25)

za bolni želodec!

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456-26)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Št. 19594.

Razglas.

(876-3)

V smislu §. 37. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so **proračuni o dohodkih in o potroških**:

1. mestne blagajnice Ljubljanske,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske bolnice in
4. ustanovnega zaklada za 1892 leto že sestavljeni in bodo

od 14. do 28. t. m. razgrnjeni v magistratnem ekspeditu občanom na vpogled.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 13. oktobra 1891.

V ponedeljek, dne 19. t. m., izide na svetlo:

„Od pluga do krone.“

Veliki zgodovinski roman, zajet iz kranjske povestnice, od Jakoba Bedéneka.

17 pol v osmerki. Broširan stane 1 gld. 50 kr., elegantno vezan 2 gld., po pošti 10 kr. več.

Zanimivo in živo pripoveduje cenjeni gospod pisatelj v romanu, čegar junak je veliki matematik Jurij Vega, življenje tega slavnega Kranjca.

Naročbe izvršujejo se z dnem 19. t. m. in nadalje, zaznamko pa že zdaj vsprejemlje (870-6)

knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani, na Kongresnem trgu.

Št. 19.023.

Razglas

(886-1)

mladeničem, ki stopajo v vojaško dobo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bode 1892. leta, naznanja mestni magistrat Ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so bili rojeni 1871., 1870. in 1869. leta se morajo zglasti v zapisanje tekom

meseca novembra letos

pri mestnem magistratu.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj prinesiti dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, varuhi ali pooblašenci.

4. Oni, ki si misljo izprostiti kako v §§. 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona navedenih ugodnostij, imajo ali v mesecih januarji in februarji 1892. leta podpisanemu uradu, ali pa najpozneje na dan glavnega nabora naborni komisiji izročiti z listinami predvidene prošnje.

5. Oni, ki želijo, da se jim dovoli stava zunaj domačega stav-nega okraja, morajo ob priliki zglastitve izročiti z listinami predvidene prošnje. V takem slučaju je moči tudi istočasno zglasti in dokazati pravico do kake v §§. 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona povedanih ugodnostij.

6. Dolžnost zglastitve imajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (vojnega pomorstva) in so še stavodolžni.

7. Kdor zanemari dolžnost zglastitve in sploh iz vojnega zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče mu iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti propisano zglastitev, ko mu ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka §. 35 vojnega zakona in zapade globi od 5 do 100 gld., eventuelno zaporni kazni od jednega do dvajset dnij.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

v 3. dan oktobra 1891.